

[Landbrugsministeren]

markedsudvalget at sende alt det materiale over, vi kan skaffe, så hurtigt vi overhovedet kan.

Herudover vil jeg gerne sige følgende: Der sker ingen skævdeling mellem landene. De 9½ pct. over to år er alle landes forpligtelse. Det, der skete, var, at Italien bad om lov til at bruge deres egne ordninger, og det fik de lov til. Men kravet til dem om kvotenedskæringen og størrelsen er det samme.

Yderligere sagde vi: Hvis Italien vil have denne, skal vi sige, egenstilling og bruge sine egne ordninger, må de selv finansiere det. Så det er altså ikke for EFs midler, denne opkøbning skete. Det synes jeg giver en balance i situationen.

Hr. Bjørn Westh siger, at ministeren ikke kunne gøre rede for sagen. Dertil vil jeg sige, at det er en ganske overordentlig vanskelig situation, som jeg tror ikke ret mange kunne leve op til på samme måde, som det skete.

I øvrigt gør jeg opmærksom på, at markedsudvalget havde givet mandat for næsten hele pakken; der var kun ganske få hjørner, som der ikke var givet mandat på, og hvor vi i sidste fase blev nødt til at spørge markedsudvalget.

Hr. Bjørn Westh sagde, at man udskyder regningen for lagerafviklingen. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det, der sker, faktisk er præcis det samme som det, der sker i dag, for i dag får vi heller ikke vores penge, men dér ligger lagrene der bare. Det, der sker efter den plan, der nu er ridset op for os af Kommissionen, er, at vi ganske vist har vores penge udestående, men lagrene afvikles i samme takt, så om 4 år er der ingen lagre, og til den tid vil vi have fået alle vore penge. Også alt det skal jeg redegøre for i markedsudvalget i morgen.

Der er ikke tale om, at landbrugsministrene har vedtaget en afvikling af disse lagre. Vi har noteret os med tilfredshed – jeg kan ikke huske teksten ordret, men det er noget i denne stil – at Kommissionen aktivt vil lægge en endelig finansieringsordning frem for finansministrene, for det er dem, der til sin tid, når det konkrete forslag foreligger, skal træffe beslutningen. Men der er altså taget det første skridt, fordi vi har sagt, vi syntes, det var en overmåde god idé.

Hvad angår miljøet, kan jeg gøre hr. Bjørn Westh opmærksom på, at det er med i strukturpapiret, også i højere grad, end da vi tog

hjemmefra. Hvordan forliget i øvrigt skal udmøntes i Danmark, drøfter vi i morgen med landbruget; jeg havde møde med landbruget i går, og vi blev enige om, at det var godt at mødes om det i morgen.

Endelig skal jeg sige til hr. Gade, der efterlyser regeringens politik for landbruget, at det, vi har lavet her i EF, bestemt er udtryk for en politik, en ganske overordentlig gennemgribende politik, som vi altså er enige med en stor del af Folketinget om.

Hr. Gade siger, at strukturudviklingen peger i retning af stordrift. Jamen vi har da lige vedtaget en landbrugslov, som netop peger i en anden retning, som prøver at lave nuancer inden for loven, netop fordi det er så vigtigt, at det hele ikke ender med stordrift.

Vi har nedsat et etisk råd, hvor vi skal diskutere igennem, hvad denne intensive landbrugsdrift kan betyde for vores husdyr. Vi har lavet en betænkning om landbrug og miljø, som er kommet for få uger siden. Jeg har lige oversendt en redegørelse til Folketinget om økologisk landbrug, og derefter har vi brugt dette efterår til at lave strategioplæg for landbrugets fremtid sammen med landbruget. Det betyder, at de to lovforslag om produktudvikling er gået til Folketinget, hvor de, som man vil vide, kommer til første behandling lige umiddelbart inde i det nye år.

Det er ikke rigtigt, at det primære landbrug ikke får glæde af dette, for hvis man laver produktudvikling i virksomhederne, kommer det naturligvis også den enkelte producent til gode, fordi der bliver bedre mulighed for at afsætte de varer, som producenten producerer.

Hvad angår økonomien i det forlig, vi lige har vedtaget, vil jeg med fare for, at det er vanskeligt at holde fast i, lave et rids af de omkostninger, det medfører. Det kan ende med at blive en besparelse også for EF.

For så vidt angår den danske betalingsbalance skønnes der på mejeriområdet at være tale om en nedgang i eksportprovenuet på omkring 690 mill. kr., efter at vi har taget hensyn til kompensation og øget dansk budgetbidrag.

Derudover skal virkningen reduceres med en formindsket import af rå- og hjælpestoffer samt med nettoeksportværdien af alternative produkter.

På oksekødområdet udgør den negative effekt på den danske betalingsbalance 50